

РЕШЕНИЕ

№ 20702

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6130** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба, подадена от П. Г. С. – Директор на Регионална дирекция "Гранична полиция" – Аерогари при Главна дирекция "Гранична полиция" – МВР, адр. [населено място], [улица] срещу [решение № 2366 от 20.05.2024 г.](#) на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 2509/2024 г. , Наказателно отделение, 3 – ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 12/16.01.2024 г. , издадено от началника на ГПУ – С. към РДГП-АЕРОГАРИ-ГДГП-МВР, с което за нарушение на [чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България \(ЗЧРБ\)](#) във връзка с [чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ](#), на основание [чл. 51 от ЗЧРБ](#) на ответника по касационната жалба "БЪЛГАРИЯ ЕЪР" АД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1540, [улица], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева. Жалбоподателят счита, че постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост – касационни основания по смисъла на [чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК](#).

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната

жалба. Претендира разноси.

Ответникът оспорва касационната жалба с доводи, изложени в отговора на жалбата.

СГП дава заключение за основателност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде потвърдено.

Съдът като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по [чл. 218, ал. 2 от АПК](#), намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на [чл. 210, ал. 1 АПК](#), във вр. [чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН](#) и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по [чл. 211, ал. 1 АПК](#), във вр. [чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН](#).

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание [чл. 218, ал. 2 АПК](#) и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред СРС е прието за установено, че на 17.11.2023 г. , около 18:10 часа в [населено място], на ГКПП - Аерогара С., е извършена гранична проверка на влизане в страната на пътници, пристигнали с полет FB438 от Ф. за С., при която е установено, че превозвачът - ответникът, след като е бил длъжен да провери документите за пътуване преди да извърши услугата по превозване на лицето Г. А., [дата на раждане] , гражданка на К., с паспорт № N15903743, изд. на 23.08.2023 г. , притежаваща еднократна „единна виза“ тип „С“ № 06818164, издадена от Германия, валидна от 28.10.2023 г. до 13.12.2023 г. , превозвачът я е превозил до Р. България без наличието на валидна виза или разрешение за пребиваване, като е издал превозни документи - билет и бордна карта. Така било установено, че лицето не отговаря на изискванията на [чл. 8, ал. 1 от ЗЧРБ](#) и [чл. 6, ал. 1, т. Б от Регламент /ЕС/ 2016/399](#), както и на Р. № 284/12.04.2023 г. За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 521 от 11.12.2023 г., за нарушение на [чл. 20, ал. 1, т. 1, вр. чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ](#). Въз основа на него било издадено обжалваното НП № 12/16.01.2024 г. издадено от началника на ГПУ – С., с което за нарушение на [чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България \(ЗЧРБ\)](#) във връзка с [чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ](#), на основание [чл. 51 от ЗЧРБ](#) на ответника по касационната жалба "БЪЛГАРИЯ ЕЪР" АД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателства.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото като не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

За да отмени издаденото наказателно постановление, съставът на СРС е приел, че при съставянето и предявяването на АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изложил е мотиви, че установената фактическа обстановка е нарушение на разпоредба на [чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България \(ЗЧРБ\)](#) във връзка с [чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ](#), поради което на основание [чл. 51 от ЗЧРБ](#) на ответника по касационната жалба "БЪЛГАРИЯ ЕЪР" АД е следвало да се наложи имуществена

санкция в размер на 2 000 лева. Въззивният съд, обаче, е съобразил, че съгласно решение от 30.12.2023 г. на Съвета на Европейския съюз, считано от 31.03.2024 г. България е част от Ш. пространство по въздух и вода, което решение е публикувано на официалната страница на ЕС. По този начин отпадал контролът на въздушните и морските граници с държавите от Ш. пространство. И тъй като Република България е страна - членка на ЕС и вече членка на Ш. пространство по въздух, респ. вече липсвали вътрешни граници с другите държави от него съгласно [Регламент \(ЕС\) № 562/2006 г.](#) и [Регламент \(ЕС\) № 399/2016 г.](#) на Европейския парламент и съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите ([Кодекс на шенгенските граници](#)). Следователно, пътник, който пристигал на Летище С. с полет от страна членка на Шенген, не преминавал паспортен контрол. Това била за ответника по касационната жалба по-благоприятна норма съгласно [чл. 3, ал. 2 ЗАНН](#), според която ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя, поради което съдът следвало да отмени обжалваното НП.

Доколкото не се установиха такива процесуални нарушения, които да се отразят на оспорения съдебен акт и доколкото производството е по реда на [глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс](#), то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение. Настоящият съдебен състав споделя мотивите на въззивният съд, основани на приложението на [чл. 3, ал. 2 ЗАНН](#) за последващата по-благоприятна норма, определена от влизането на България в Ш. въздушно пространство. Правилно въззивният съд е съобразил, че неосъществената от превозвача визова проверка или такава за документ за пребиваване на пътника пътуващ по въздух от Германия до България, преди приемането на България в Ш. въздушно пространство, е нарушение [чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България \(ЗЧРБ\)](#) във връзка с [чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ](#), поради което на основание [чл. 51 от ЗЧРБ](#) на ответника по касационната жалба "БЪЛГАРИЯ ЕЪР" АД е следвало да се наложи имуществена санкция в размер на 2 000 лева. След влизане на България в Ш. въздушно пространство, обаче, въздушната граница между Германия и България е вътрешна граница на ЕС по смисъла на чл. 2, пар. 1 от [Регламент \(ЕС\) № 562/2006 г.](#), като съгласно чл. 20 от същия регламент, вътрешните граници могат да се преминават на всяко място, без да се извършва гранична проверка на лицата независимо от тяхната националност. Следователно, след 31.03.2024 г. за превозвача не е било задължение вече да направи проверката по чл. 20, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България. И доколкото тези разпоредби се прилагат преди влизане в сила на настоящото НП, то те са последваща по-благоприятна норма по смисъла на [л. 3, ал. 2 ЗАНН](#), което налага отмяна на НП. Като е съобразил това, районният съд е постановил правилно решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение [№ 2366 от 20.05.2024 г.](#) на Софийски районен съд, постановено по НАХД [№ 2509/2024 г.](#), Наказателно отделение, 3 – ти състав.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

Председател:

Членове: